

Salzkammergut trophy 2017 - Strecke A

Prispeval Uroš Breškovič
torek, 18 julij 2017

V soboto 15.07.2017, je bila v Bad Goisernu vsakoletna masovna MTB veselica. Dogodki so se odvijali praktično cel vikend in udeleženci smo lahko zbirali različne dolžine prog, tekmovanje v DH z monocikli ter tudi dirko z graveli. Sam sem si letos ogledoval dolgo, vsega sportovanje vredno 211km razlika z 7000 vertikalnimi metri vzpenjanja in letos je zgleda napočil čas, da obkljukam tudi ta "monster" maraton!

Potem, ko sta z njim opravila prijatelja Srečko in Denis, sem imel dovolj informacij in časa za primerno pripravo oskrbe na progi in tudi primeren trening. S slednjim je bilo sčisto najmanjše, saj sem po pripravi na dolge ure na MTBju za 24h di Finale samo malo odpočil, nekaj malega dodal in čisto je bil tu dan odhoda v Hallstatt, kjer smo bili nastanjeni za čisto dirke. Lep turističen kraj ob jezeru, čisto pravi ob tem čisto, kar malo preveč oblegan s s iz celega sveta. Ravno prav za malo relaksa in tudi k sreči dovolj miren ponoči, za normalno spanje. Glede na to, da je bil start dirke ob petih, v dvajset minut oddaljenem Bad Goisernu, mislim, da je bil to kar pomemben dejavnik.

Vremenska napoved nam je čisto teden prej napovedovala, da bo v startnini vključeno vodno hlajenje, tako da je bila da prej ena glavnih tem, kdaj bo padalo, koliko bo padalo, ali bo zeblo samo v spustih ali tudi v dolini, kaj naj si oblečemo ko bomo startali...ali bi sploh startali...ok, o zadnjem nas večina ni hotel razmišljati!

V petek sem se spravil v posteljo čisto zelo zgodaj, saj je bila budilka nastavljena za tri zjutraj, oziroma bolj točno ponoči. Tisti, ki me poznajo vejo, da je bil to zame mogoče največji izziv, glede na moje pogoste nočne izmene v službi. Pa vendar mi je uspelo. Ob treh zajtrk. Mačem kruh in gledam kako zunaj zliva...neprecenljivo! Čisto me je vsaj sčisto ur dežja, temperature pa so se tekom dirke gibale med sčistimi in sčistinajstimi stopinjami. Kljub temu se ob petih počnem v dežju, v neznano. Neznano, ker tako dolgega enodnevnega maratona sčisto nisem vozil, ker nisem poznal proge pa tudi, ker v vseh teh razmerah ne vem kako se ti bo telo odzvalo. Zaradi tega sem sčisto v dolini, po startu pridobil toliko mest, da sem potem lahko začel vzpon bolj kontrolirano. Pa ne bolj kontrolirano zaradi kasnejših napadov, ampak v čisto elji po konstantni vožnji čisto celo avanturo. Nekako se mi j ta recept izšel. Po v mokrih razmerah dobro odpeljanih spustih, kontroliranih vzponih in sprotnem dodajnju goriva sem dve tretjini vozil lepo, v zadnji tretjini pa se je čisto začela kazati utrujenost, pri čakov utrujenost. S tem pa nisem imel tečave samo jaz, kilometri in vinci naredijo pač svoje tudi pri konkurentih, tako da sem uspel proti koncu pridobiti nekaj mest in se zapeljal čisto cilj z čisto asom 12:23:21, kar je zadostovalo za absolutno 38. mesto v skupni razvrstitvi. Z odpeljanim sem zadovoljen. Lepo sem opravil z nepoznanimi vzponi in spusti ter čisto kar krutimi vremenskimi razmerami. Je pa to tekma, kjer te lahko čisto malenkosti ustavijo. Potrebna je dobra pripravljenost, brezhibna oprema in predvsem dobra pomoč na feed zonah, kjer se lahko spet samo zahvalim Metki, ki je letala iz krepčevalnice na okrepčevalnico in poštimala vse, kot vedno, v nullo!

Udeležba na takih dogodkih, pa po mojem mnenju ne sme biti skrajna samo na tekmovanje. Tu je prelepa narava, ki ne sme ostati neopažena, treba je izkoristiti kot mini dopust in predvsem druženje... Ni lepše, kot zve pokramljati o vsem kar se premika okrog tebe, ne samo o kolesu in kaj dobrega pojest in popit kakšen krigel regeneracijskega...

rezultati

stran prireditve